

въ домъ-тъ ти, и купеный-тъ съсь сребро-то ти: и ще бжде мой-тъ завѣтъ въ
14 плоть-тъ ви завѣтъ вѣченъ. А необрѣзанный-тъ мѣжкий полъ, комуто краекое-
же-то на плоть-тъ не ся обрѣже, тя душа ѿда ся истрѣби отъ людѣ-тъ си: за-
15 што е нарушила завѣтъ-тъ ми. И рече Богъ Аврааму: Сарж женъ си, не нари-
чай вече име-то ѿ Сарж, но *Сарра ще бж-
16 де име-то ѿ. И ще ѿж благословіѣхъ, ꙗже
ти дамъ още и сынь отъ неѣж, и ще ѿж
благословіѣхъ, и тя ще стане майка на "на-
роды: царіе на народы ще произлѣзѣтъ
17 отъ неѣж. И падиж Авраамъ на лице-то
си, и ꙗже сѣмѣ съ ся, и рече въ сѣрдце-то си:
На ето годишенъ человекъ да ли ще ся
роди чадъ? и Сарра, жена на деветдесетъ
18 години ще роди ли? И рече Авраамъ Бо-
гу: Дано Исмаиль да е живъ прѣдъ те-
19 бе. И рече Богъ: "Наистинѣ жена ти
Сарра ще ти роди сынь, и ще наречешъ
име-то му Исаакъ: и ще поставиѣхъ за-
вѣтъ-тъ си съ него за вѣченъ завѣтъ, и
20 съ потомство-то му слѣдъ него. И за И-
смаила, послушахъ тя: ето, благословіѣхъ
го, и ще го наплодѣхъ, и ꙗже го умножѣхъ
твѣрдѣ много: дванадесетъ князеве ще ся
родятъ отъ него, и ꙗже го направѣхъ на-
21 родъ великъ. Но завѣтъ-тъ си ще поста-
виѣхъ съ Исаака, ꙗже кого-то ще ти роди Сар-
ра до годиниѣ по това врѣме.
22 И като свѣрши да говори съ Авраама
23 Богъ, възлѣзе си отъ него. И зѣ Авра-
амъ сына си Исмаила, и всички-тъ роде-
ны въ домъ-тъ му, и всички-тъ купены
съсь сребро-то му, всякой мѣжкий полъ
отъ человекъ-тъ на Авраамовъ-тъ домъ,
и обрѣза краекое-то на плоть-тъ имъ
въ тойзи истый день, както му рече Богъ.
24 А Авраамъ бѣше на деветдесетъ и деветъ
годиниѣ, когато бы обрѣзано краекое-то
25 на плоть-тъ му. А Исмаиль сынь му бѣше
на тринадесетъ години, когато бы обрѣ-
26 зано краекое-то на плоть-тъ му. Въ и-
стый тойзи день обрѣза ся Авраамъ, и
27 сынь му Исмаиль: И ꙗже всички-тъ чело-
вѣци на домъ-тъ му, които бѣхъ родени
въ домъ-тъ, и които бѣхъ купени съсь
сребро отъ иноплеменици, обрѣзахъ ся
съ него.

ГЛАВА 18.

1 И яви му ся Господь въ "Мамвриевы-тъ
дѣбове когато сѣдѣше прѣдъ врата-та на
2 шатра въ горещиѣхъ-тъ на день-тъ. И

бвдигиѣхъ очи-тъ си и видѣ, и ето, трима
мѣжкѣ стоехъ при него: и ꙗже видѣ,
завече ся да ги посрѣщѣхъ отъ врата-та
на шатръ-тъ си, и поклонѣхъ ся до земѣ-
3 тѣхъ, И рече: Господи мой, ако съмъ на-
мѣрилъ благодать прѣдъ очи-тъ ти, не
4 дѣѣхъ заминувати рабъ-тъ си. ꙗже Нека донесѣтъ
малко водѣ и омийте нозѣ-тъ си и по
5 чинѣте си подъ дръво-то. И ꙗже ще до-
несѣхъ малко хлѣбъ, и ꙗже укрѣпѣте сѣрдце-
то си, послѣ щете си заминѣхъ; ꙗже понеже
за това и минѣхъ покрай вашѣхъ-тъ рабѣхъ.
6 И тѣ рекохъ: Стори така както си реклъ.
И отиде на бѣрзо Авраамъ въ шатръ-тъ
при Сарж, и рече: Замиѣхъ скоро три
мѣры чисто брашно, и направи потрѣб-
7 ниѣхъ. А Авраамъ ся завече при говеда-
та, и зѣ едно младо и добро теле, и даде
го на слугъ-тъхъ: който побѣрза да го сло-
8 тви. ꙗже Послѣ зѣ масло и млѣко и теле-то,
което сготви, и прѣдложи прѣдъ тѣхъ, а
той стоеше при тѣхъ подъ дръво-то; и тѣ
9 ядохъ; И рекохъ му: Дѣ е Сарра же-
на ти? И той рече: Ето ꙗже шатръ-тъ е.
10 И рече Господь: Азъ ꙗже непрѣмѣнно ще ся
върѣхъ при тебе ꙗже до годиниѣ по това врѣ-
ме: и ето, ꙗже Сарра жена ти ще има сынь.
А Сарра чу това на врата-та на шатръ-тъ,
и конто бѣхъ задъ него. А ꙗже Авраамъ и Сар-
ра бѣхъ стари въ прѣмѣнѣхъ възрастѣ:
на Сарж бѣше прѣстанѣло ꙗже обыкновен-
12 но-то на жены-тъхъ. И ꙗже сѣмѣ ся Сарра въ
себе си, и думаше: ꙗже Да ли ще има за ме-
не наслажденіе като остарѣхъ? и ꙗже Госпо-
13 динъ ми е старъ. И Господь рече Авра-
аму: Защо ся засмѣхъ Сарра, и каза: Като
остарѣхъ азъ, да ли ꙗже роди наистинѣ?
14 ꙗже Има ли ꙗже нѣщо невѣзможно у Господа?
ꙗже въ опредѣлено-то врѣме ще ся върѣхъ
при тебе, до годиниѣ по това врѣме, и
15 Сарра ще има сынь. Тогазъ Сарра ся от-
рече, и думаше: Не ся засмѣхъ: защото
ѿ доиде страхъ. А той рече: Не; ты ся
засмѣхъ.
16 Като станѣхъхъ отъ тамъ мѣжкѣ-тъ о-
бѣрихъхъ ся къмъ Содомъ: и Авраамъ
идѣше съ тѣхъ ꙗже да ги испроводи. И Го-
17 сподь рече: ꙗже Ще скрѣѣхъ ли азъ отъ А-
враама което ще направѣхъ? Понеже А-
враамъ непрѣмѣнно ще бжде народъ ве-
18 ликъ и силенъ: и ꙗже ще ся благословятъ
чрѣзъ него всички-тъ народы на земѣхъ-
19 тѣхъ: Защото го познавамъ, че ꙗже запо-
вѣда на сыновѣ-тъхъ си, и на домъ-тъхъ си
слѣдъ себе си и ще упазятъ пакъ-тъ Го-

ѿ Исх. 4; 24.

ѿ Книжия.

ѿ Гл. 18; 10.

ѿ Гл. 35; 11. Гал. 4; 31. 1 Пет.

3; 6.

ѿ Гл. 18; 12. 21; 6.

ѿ Гл. 18; 10. 21. 2. Гал. 4; 28.

ѿ Гл. 16; 10.

ѿ Гл. 25; 12. 16.

ѿ Гл. 21; 18.

ѿ Гл. 21; 2.

ѿ Гл. 18; 19.

ѿ Гл. 13; 18. 14; 13.

ѿ Евр. 13; 2.

ѿ Гл. 19; 1. 1 Пет. 4; 9.

ѿ Гл. 19; 2. 43; 24.

ѿ Сл. 6; 18. 13; 15.

ѿ Сл. 19; 5. Исх. 104; 15.

ѿ Гл. 19; 8. 33; 10.

ѿ Гл. 19; 3.

ѿ Гл. 24; 67.

ѿ Ст. 14.

ѿ 4 Цар. 4; 16.

ѿ Гл. 17; 19. 21. 21; 2. Рим.

9; 9.

ѿ Гл. 17; 17. Рим. 4; 19. Евр.

11; 11, 12, 19.

ѿ Гл. 31; 35.

ѿ Гл. 17; 17.

ѿ Лук. 1; 18.

ѿ 1 Пет. 3; 6.

ѿ Иср. 32; 17. Зах. 8; 6. Мат.

3; 9. 19; 26. Лук. 1; 37.

ѿ Ст. 10. Гл. 17; 21. 4 Цар.

4; 16.

ѿ Рим. 15; 24. 3 Иоан. 6.

ѿ Исх. 25; 14. Амос. 3; 7.

ѿ Иоан. 15; 15.

ѿ Гл. 12; 3. 22. 18. Дѣян. 3;

25. Гал. 3; 8.

ѿ Втор. 4; 9. 10. 6; 7. Ис.

Нав. 24; 15. Евр. 6; 4.